

Nekrolog over Tina Friis

Tina Friis, sekretær ved Center for Semiotik og Interacting Minds Centre ved Aarhus Universitet er den 12. januar 2016 afgået ved døden efter længere tids sygdom.

Med Tinas bortgang mister Aarhus Universitet en vital kraft, organisator og menneskelig stemme.

Tina brugte en meget stor del af sit voksne liv på Aarhus Universitet, og universitetet er hende stor tak skyldig for den arbejdsindsats hun har leveret, og det liv hun skabte, de steder hun var tilknyttet.

Efter at have studeret spansk på universitetet blev Tina i slutningen af 1980'erne ansat som studentermedhjælper ved det af Per Aage Brandt nyoprettede forskningsprogram i Almen Semiotik. Programmet var placeret på Finlandsgade sammen med Center for Kulturforskning og Tina udviklede sig hurtigt til at være en uundværlig del af programmet, blandt andet blev hun den bærende kraft i udgivelsen af det tilknyttede tidsskrift Almen Semiotik. En post hun varetog de næste ti år. Da Per Aage Brandt i 1993 fik penge fra grundforskningsfonden til at starte et forskningsprojekt i Dynamisk Semiotik var det naturligt at Tina Friis blev tilknyttet projektet som sekretær. Hun viste sig hurtigt at være meget effektiv i den nye rolle, og hendes sociale kompetencer og evner til at finde effektive løsninger på administrative såvel som almene problemer gjorde, at hun udviklede sig til både at være en skattet faglig kollega og en ven ikke alene for de ansatte på Center for Semiotik, men også for de ansatte på de tre andre projekter der var placeret på Center for Kulturforskning.

Efter grundforskningsbevillingens ophør i 1998 fortsatte Center for Semiotik som en undervisningsenhed. Det krævede ministeriets godkendelse af en uddannelse og også her viste Tinas kombination af sekretærfærdigheder og faglige evner sig at være afgørende.

Hun var blandt andet med til at udfærdige den første studieordning for kognitiv semiotik sammen med Per Aage Brandt og Svend Østergaard, og i den indledende, vanskelige fase var Tina stærkt medvirkende til at overbevise Det Humanistiske Fakultet om relevansen af uddannelsen.

Efter de første indledende år begyndte uddannelsen at tiltrække en bred skare af studerende fra hele verden, og Tina modtog dem alle på sit kontor og hjalp dem i gang med livet og studierne i Aarhus. Intet problem var for stort eller for småt for Tina, og hun gjorde semiotikken til en slags hjem for mange. Der bliver derfor sørget over Tinas død i alle verdensdele i denne tid.

I 2003 blev Center for Semiotik lagt ind under det daværende Nordisk Institut, og meget hurtigt blev Tina et højt respekteret medlem af sekretariatet på dette større institut, samtidig med, at hun insisterede på at fastholde sin uvurderlige personlige tilstedeværelse på semiotikken.

Under universitetets store omstrukturering i 2011 blev sekretærer overalt fjernet fra den

daglige omgang med forskere og studerende og blev i stedet anbragt i nye, store administrative teams. De studerende på kandidatuddannelsen i kognitiv semiotik skrev stort set alle under på en underskriftindsamling for at få lov til at beholde Tina, men det var uden virkning.

Trods nye gode kollegaer og selvom hendes professionelle og menneskelige kvaliteter igen blev bemærket, befandt Tina sig meget dårligt i den administrative silotænkning. Heldigvis dukkede der med etableringen af Interacting Minds Centre i 2012 en mulighed op for igen at få Tina til at gøre det, som hun gjorde bedst, nemlig at organisere og administrere et internationalt, tværfagligt forskningscenter, hvor arbejdsdagen konstant bød på nye opgaver. Tinas tilstedeværelse, overblik og skarpe sans for det organisatoriske medvirkede til fra starten at gøre IMC til et velfungerende center.

Uundværlig som hun var, løste Tina selvfølgelig stadig fortløbende administrative opgaver på Center for Semiotik i forbindelse med forskningsprojekter. For eksempel var hun sekretær ved det Veluxfinansierede projekt 'Mapping the Humanities'. Og det var ved et møde i dette projekt i København i november 2014, at Tina fik de første symptomer på den kræftsygdom som kom til at præge resten af hendes liv.

Men selv under sin frygtelige sygdomsperiode beholdt Tina til det sidste sin forbilledlige livsappetit. Hun holdt hof ved sygesengen og afkrævede besøgende nyheder fra universitet og omgangskredsen, mens hun med sin særegne ironi og sorte humor spiddede både sig selv og verden i almindelighed.

Sådan var Tina. Enhver arbejdssituation, samtale og sammenkomst var sjovere og mere begavet, når hun deltog.

Tina Friis blev 54 år. Hun efterlader sig mand og to voksne børn.

Æret være hendes minde.